

Фиқҳ дарслари (102-дарс). Суннат ғусллар

14:07 / 10.09.2020 5090

Жума, икки ийд намози, эҳром ва Арафа учун (ғусл) суннатдир.

Поклик дини бўлган Ислом мусулмонларни фақат вожиб ғусллар билан кифояланиб қолмасдан, ғусл вожиб бўлмаган вақтларда ҳам бу ишни қилиб туришга тарғиб қилган.

1. Жума намози учун.

Бу ҳақда кўплаб ҳадислар келган. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳам жума намози учун ғусл қилганлар, бошқаларни ҳам ғусл қилишга буюрганлар.

مجلس و هيلع لى لصي بن لى ن ع، ن ع لى لى ص ر س ا ب ع ي ر د خ ل ل د ي ع س ي ب ا ن ع
ن ا خ ي ش ل ا ه ا و ر . «م ل ت ح م ل ك ل ع ب ج ا و ع م ج ل ا م و ي ل س ع ل ا» : ل ا ق

ملسو و هيلع هللا ىل صي بئلل اى ارنه نأ ؛ هيبأ نع ، تبأث نب ذيز نب ةجراخ نع
يذمزل او ي نطقرادل او ر . لسن تغ او هل ال مال درجت

Хорижа ибн Зайд ибн Собит отасидан ривоят қилади:

«У киши Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг эҳром боғлаш учун
ечиниб ғул қилганларини кўрган».

Термизий ва Дора Қутний ривоят қилишган.

رُكِبَ يَبِأُ نَبِ دِمْحُمِ بْنِ سَيْمِ عُنْتِ نَبِءِمْسَأْتِ سَفُنْ ؛ تَلَاقَ أَهْنَعُ هَلَلِ يَضَرَّةَ شِئِئِ أَعْنَعُ
لَسْتَعْتَنْ أَاهُ رُمُ أَيِ رُكِبَ أَبِأ مَلْسُو هِيلَعِ هَلَلِ يَلِصَ هَلَلِ لُؤْسَرَرَمَ أْفْ ، ةَجَّ شِ لِبَابِ
مَلْسُمُ هَاوَر . لُهُتَوُ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Асмо бинти Умайс Муҳаммад ибн Абу Бакрни бир дарахт тагида туғиб,
нифосли бўлиб қолди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Абу
Бакрга унга ғул қилиб, эҳром боғлашга амр қилишини буюрдилар».

Муслим ривоят қилган.

4. Арафотда туриш учун ғул қилиш.

Бу ҳам Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламдан собит бўлган
суннатдир.

هِيلَعِ هَلَلِ يَلِصَ هَلَلِ لُؤْسَرَرَنْ أ ؛ دَعَسَ نَبِ هَكَأَفَلَا ثِي دَحْنِمِ وَدَنْسُمِ يَفُ رَأَزَبَلَا يَوْرَ
ةَفَرَعَمُ وَيَوْرُحْنَلَا مَوِي وَرُطْفَلَا مَوِي لَسْتَعْيَ نَأَك مَلْسُو

Баззор ўз «Муснад»ида ал-Фокиҳ ибн Саъд ҳадисида ривоят қилади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Фитр куни, Қурбонлик куни ва
Арафа куни ғул қилар эдилар».

Қуйида «Мухтасар»да зикр қилинмаган, лекин суннат ҳисобланган
ғулларни санаб ўтамыз.

5. Истиҳоза (одатдан ташқари қон) кўрган аёл учун.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Умму Ҳабиба ва Зайнаб бинти
Жаҳш оналаримизни шундай ҳолатларда ғул қилишга буюрганлар.

ىلِصَ هَلَلِ لُؤْسَرَرَنْ تَلَأَسَفَ ، نِي نَسَعَبَسْ تَضِيحُ تَسْ أَبِي بَحْمُ أ ؛ ةَشِئِئِ أَعْنَعُ
لَسْتَعْتَنْ تَأَكْف . «قُرْعَ أَدَه» : لَأَقْفَ لَسْتَعْتَنْ أَاهُ رَمَ أْفَ ، كَلَدَنْ ع مَلْسُو هِيلَعِ هَلَلِ

يُراخُّ بِلْهَ اَوْرَهَ اَلْصَّالِكِلْ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Умму Ҳабиба етти йил истиҳоза кўрди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан бу ҳақда сўраганида, уни ғусл қилишга буюриб:

«Бу томир касаллигидир», дедилар. У ҳар намозга ғусл қилар эди».

Бухорий ривоят қилган.

Бу ҳукм ҳайздаги одат кунларини унутиб қўйган аёл учундир. Агар одат кунлари маълум бўлса, ундан бошқа кунларда ҳар намозга янги таҳорат қилиб ўқийверади.

6. Ҳушидан кетган одам ўзига келганда ғусл қилади.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай қилганлар. Уламолар бунга жинниликдан тузалган ва мастликдан ҳушёр бўлган одамларни ҳам қўшадилар.

لَا قَفَّ مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَصِيْبُ نَلْلُقَاتٍ: تَلَقَّ اَهْنَعُ لَلْاِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ
«بَصُخْمَلَا يَفَّ اَمَّ يَلْ اَوْعَضُ»: لَقَّ اَيَّ كَنْ وُرْطَتْنِيْ مُهْ، اَلْ: اَنْ لُقَّ «؟ سَأَنْ لَلْ اِيْضَرَّ»
لَلْ اِيْضَرَّ لَقَّ اَقْفَ، قَفَّ اَمَّ مُثَّ، اَهْنَعُ لَعَلَّ يَصِيْبُ نَلْلُقَاتٍ: تَلَقَّ اَهْنَعُ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ
لَقَّ اَقْفَ: لَقَّ اَقْفَ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ: اَهْنَعُ لَعَلَّ يَصِيْبُ نَلْلُقَاتٍ: تَلَقَّ اَهْنَعُ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ
لَقَّ اَقْفَ: لَقَّ اَقْفَ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ: اَهْنَعُ لَعَلَّ يَصِيْبُ نَلْلُقَاتٍ: تَلَقَّ اَهْنَعُ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ
لَقَّ اَقْفَ: لَقَّ اَقْفَ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ: اَهْنَعُ لَعَلَّ يَصِيْبُ نَلْلُقَاتٍ: تَلَقَّ اَهْنَعُ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ
لَقَّ اَقْفَ: لَقَّ اَقْفَ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ: اَهْنَعُ لَعَلَّ يَصِيْبُ نَلْلُقَاتٍ: تَلَقَّ اَهْنَعُ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ
لَقَّ اَقْفَ: لَقَّ اَقْفَ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ: اَهْنَعُ لَعَلَّ يَصِيْبُ نَلْلُقَاتٍ: تَلَقَّ اَهْنَعُ لَلْ اِيْضَرَّ اَشْئَاعِنَعِ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам оғирлашиб қолдилар ва:

«Одамлар намоз ўқишдими?» дедилар.

«Йўқ, улар сизни кутишяпти», дедик.

«Менга тоғорада сув келтириб қўйинглар», дедилар.

Шундай қилдик. У зот ғусл қилдилар ва туришга ҳаракат қилган эдилар, ҳушларидан кетиб қолдилар. Сўнгра ўзларига келдилар ва:

«Одамлар намоз ўқишдими?» дедилар.

«Йўқ, улар сизни кутишяпти, эй Аллоҳнинг Расули», дедик.

чиқдилар ва одамларнинг ўша жунда терлаб, ҳид анқигани учун бир-бирларига озор берганини кўрдилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўша ҳидни сезиб:

«Эй одамлар! Агар шу кун бўлса, ғусл қилинглار ва ҳар бирингиз ўзининг энг афзал мойи ва хушбўйидан суртсин», дедилар».

Ибн Аббос:

«Кейин Аллоҳ яхшиликни келтирди ва одамлар жундан бошқа нарсани кийдилар. Ишдан озод бўлдилар ва масжидлари кенгайтирилиб, бир-бирларига озор беришларига сабаб бўлган тер ҳиди ҳам кетди», деди».

Абу Довуд ривоят қилган.

«Кифоя» китобидан